

λα δγι; Ἐγὼ ἐνόμιζον ὅτι ὅλοι οἱ στρατιῶται εἶναι ὅμοιοι.

— Τί τὰ θέλετε, ἀπήντησεν ὁ ἰατρός, λαμβάνων ἐκ τῆς χειρὸς καὶ κρατῶν μέχρι τέλους τὸ νεώτερον τῶν τέκνων, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἦτο κατηραμένον ὑπὸ τοῦ θεοῦ τὸ τάγμα ἐκεῖνο. Εἶχον κακὸν προαίσθημα δι' αὐτὸ ἀπὸ τῆν ἀρχὴν τῆς μάχης. Ὅτε ἔμαθον ὅτι ἀκριβῶς αὐτὸ τὸ τάγμα εἶχεν ἐκλεχθῆ μεταξὺ τούτων νὰ σταλῆ πρὸς ἀναγνώρισιν καὶ κατασκόπευσιν ἐπὶ λόφου τινὸς πρὸς τ' ἀριστερὰ τοῦ ἐχθροῦ, τούτέστι νὰ ἐκτεθῆ εἰς αἰφνιδίαν συμπλοκὴν πρὸς δυνάμεις ἀγνώστους, ἀνευ ὑποστηρίξεως, καὶ ἴσως εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ λοιποῦ τοῦ συντάγματος, ἀγνοῶ διατί ἔτρεμον. Διαβαίνων εἶδον τὸ τάγμα αὐτὸ περιμένον τὴν διαταγὴν νὰ προχωρηθῆ ἀκίνητον εἰς πεδιάδα τινα κρυπτομένην κατὰ τὸ ἦμισυ ὑπὸ τῶν δένδρων. Ἐθεώρησα καλῶς τὰς ὄψεις τῶν στρατιωτῶν αὐτῶν καὶ δὲν μοὶ ἐφάνησαν εὐνοὶ καὶ Μακρὰν ἤκούετο πυκνὸς τουφεκοβολισμὸς ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν σφαιρὰ τις ἐπιπτε συρίζουσα πλησιέστερον, καὶ εἰς ἕκαστον συριγμὸν οἱ στρατιῶται ἐκείνοι ἠτένιζον ἀλλήλους καὶ ἐγέλων, ἀλλὰ... ἀφοῦ ἐπὶ ἀρκετὴν ὥραν ἠτένιζον ἀλλήλους. Ἐβλεπον πρόσωπα λευκά, ὡς ῥοῦχα πλυμένα, τὰ ὅπερ ἠθέληον νὰ γελάσωσι καὶ ἐδείκνυον μονον τοὺς ὀδόντας. Ἦδον χαμηλῆ τῆ φωνῆ, ἠστειουσιν, πλὴν ὅλα ταῦτα ἦσαν βεβιασμένα — Κακά! εἶπον κατ' ἑμαυτὸν καὶ ἀπεμακρύνθην. Διέβην πάλιν ἐκεῖθεν μετ' ὀλίγον τὸ τάγμα εἶχε κινήθῆ, ἀλλ' ἀφῆκεν ὀπισθὲν του ὀλέθρια ἴχνη εἶδα τρία ἢ τέσσαρα ὄπλα καὶ ἰσαριθμοὺς σακκοὺς ἐσπαρμένους κατὰ γῆς ἐπὶ τῶν χόρτων· τινὲς ἐπωφελιθῆντες τοῦ ὕψους τοῦ ἀραβοσίτου ἐδραπέτευσαν. Ἐθεώρησα περίεξ καὶ μὴ ἰδῶν τινα προῦχώρησα. Ἐπειδὴ οἱ τόποι ἐκεῖνοι μοὶ ἦσαν γνωστοί, διέσχισα τοὺς ἀγρούς ἀνῆλθον ἐπὶ ὕψωματός τινος, κατήλθον μέχρι τοῦ μέσου τὸ προσηκείνον πρὸς καὶ εὐρέθην ἐνώπιον λόφου ἐφ' οὗ εἶχον ἀρχίσαι ν' ἀναβαίνωσιν ὀλίγον κατ' ὀλίγον οἱ ἀκροβολισταί. Ἡ κοιλάς ἦτο στενοτάτη, εἰς τρόπον ὡς ἐβλεπον εὐκρινῶς τὰ πάντα ἐπὶ τοῦ ἀντικρυ μέρους.

Ἡ κλιτὺς ἐκαλύπτετο ὑπὸ ἀραβοσίτου ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἦτο δάσος, ὅπερ ἐφαίνετο ἐντελῶς ἔρτημον. Ὁπισθεν τῶν ἀκροβολιστῶν ἀνερχάτο τὸ τάγμα σχεδὸν ἐν ἀταξίᾳ μικρὸν κατὰ μικρὸν πάντες ἀνέβησαν ἐπὶ τῆς κορυφῆς καὶ ἠφάνισθησαν ἐντὸς τῶν δένδρων. Ὁ λόφος καὶ ἡ κοιλάς ἔμεινον ἔρημοι καὶ σιωπηλαὶ μόνον ἤκούετο ὁ κρότος τοῦ τηλεβόλου ἠχοίντος μακρὰν. Πλὴν μοὶ ἐφαίνετο, καλῶς ἐπιστῶντι τὴν προσοχὴν μου ὅτι τοῦ καὶ τοῦ ἐκινεῖτό τι ἐντὸς τοῦ ἀραβοσίτου· ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐβλεπον ἀτραπτοῦσαν κἀνήν ὄπλου καὶ ὑπωπτεύθην ὅτι ἦσαν στρατιῶται μείναντες ὀπίσω καὶ δραπέτευσοντες. Καθ' ἣν στιγμὴν ἐκινουμένη ὅπως προχωρήτω καὶ βεβαιωθῶ, ἤκουσα ἐκ τοῦ μέρους τοῦ ἰάτους κατ' ἀρχὰς τὸν κρότον τινῶν πυροβολισμῶν, εἶτα κρότον πυκνότερον καὶ τέλος ζωηρὸν πυροβολισμὸν. — Ἄ! τέλος πάντων, εἶπα συνηντήθησαν. — Μετ' ὀλίγον ὁμοῦς ἀντι ν' ἀκούω τὸν θύρουθον ἀπομακρυνόμενον, ὡς ἠλπίζον, ἤκουον αὐτὸν πλησιαζόντα ἔπειτα τὸ οὗ καὶ ἐπέισθην ὅτι ἐπλησίαζε τῷ ὄντι ὕψωσα τοῦς ὀφθαλμοὺς καὶ διέκρινα ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ λόφου τινὰς στρατιώτας τρέχοντας, ἀκολουθῶν καὶ ἄλλοις ὀλόκληρον τὸ τάγμα, ἀναμίξ, ἐν ἀταξίᾳ, ἀνευ τοῦ ταγματάρχου. Τὸ αἶμα ἀνῆλθε τόσον σφοδρῶς εἰς τὴν κεφαλὴν μου, ὡς ἐνόμισα ὅτι θά λειποθυμῶ· ἔπειτα ἠρθάνθη ῥίγος παγερὸν καὶ ἐθεώρουν ὡς ἠλίθιος τὸ τάγμα κατέβαινε τὸν λόφον τροχάδην μετὰ κραυγῶν, δεσπαρμένον ῥίπτον χαμαὶ τοὺς σάκκους καὶ τοὺς πῆλους, ὡς αὐτὸ ἐδίωκε καταπόδας ὁ Ἄδης. Ἐνίστα εἰς αὐτῶν ἴστατο καὶ ἐστ' ἔφρετο ὅπως πυροβολήσῃ ἀλλ' οἱ πλείστοι κατήρχοντο κρημνιζόμενοι ἀπὸ τῆς κατωφερείας μετὰ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω, μετὰ τοὺς βραχίονας τεταμένους προσκρούοντες πρὸς ἀλλήλους, πίπτοντες κατὰ γῆς, ἐγειρόμενοι ὅπως πέσωσι πάλιν, παράφρονες σχεδόν.

(Τὸ τέλος εἰς τὸ ἐπόμενον.)

ΟΙ ΚΥΝΕΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ.

Συνήθως ἀποσύρομαι εἰς τὴν οἰκίαν μου ἐν νυκτὶ λίαν προκαχωρημένη ἢ μᾶλλον εἰπεῖν κατὰ τὸν ὄρθρον. Κατὰ τὰς νυκτερινὰς δὲ αὐτὰς ἢ πρωϊνάς, ὅπως θέλετε, ἐκδρομὰς μου. Ἐν εἰ κυρίως κερδίζω, καὶ τοῦτο εἶναι θέμα ἐπισοδίων φευγαλέων, δράματος παραδόξου καὶ ἀλλοκότου, ὅπερ ἡ νύξ κρύπτει εἰς τοὺς ἐνωρίς ἐπιστρέφοντας εἰς τὴν οἰκίαν των. Εἶδον θαυμάσια πράγματα καὶ ἀνεκάλυψα ὅτι καὶ τὸ Λονδίνον ἔχει τοὺς παρίους του, ὡς τὸ Ἰνδοστάν. Οἱ παρίαι οὗτοι εἶναι οἱ πτωχοὶ, πεπλανημένοι ἀνευ ἀσύλου κύνας, οἱ περιπλανώμενοι εἰς τὰ βορβορώδη ἀλλάκια τῶν ὁδῶν πρὸς εὐρεσιν τροφῆς, οἱ περιερχόμενοι ὑπόπτως τὰ σύνορα τῶν ἀγορῶν, οἱ ἐπιχειροῦντες ἀτακτον ἐπιθετικὸν πόλεμον κατὰ τῶν μυιῶν, καὶ ἐρίζοντες πρὸς τὰς γαλαῖς περὶ τῆς κατοχῆς τῶν ὀστέων καὶ τῶν σπλάγχθων τῶν ἰχθύων. Πότον οἰκτερισμὸς τοῦ ἀθλίους αὐτοῦς! ἀποκαχωρημένοι τοῦ ἀνθρώπου φέρουσιν ἀπὸ τῆς ἀκρας τοῦ βίγγους μέχρι τῆς ἀκρας τῆς κέρκου, φέρει τὰ σημεῖα τῆς στέρσεως· φεύγουσιν ὑπόπτως ὡς κλέπται διὰ τῶν ὁδῶν, καταλαμβανόμενοι ὑπὸ εἰδικῶν τινῶν πανικῶν τρόμων, ἐπὶ τῆ θέα τῶν πολιτικῶν (ἀστυνομικῶν κλητῶν) ὅς καταροῦντι νὰ ἐξαπ. τῶσι μετ' ἀπεριγράπτου δεξιότητος.

Καὶ ὁμοῦς οὗτοι θε συνέδωκαν λίαν εὐχαριστικὰς σχέσεις μετὰ τοῦ ἀνθρώπου Παρατηρήσατε τῷ ὅτι τὸν μικρὸν ἐκείνον καὶ θαλλώπιστον ἰταγιετῶν; προσηλόνει ἐφ' ὅμων τὸν μόνον ἀπολειφθέντα αὐτῷ ὀφθαλμῶν, ἰσχυμένον εἰς τῆς ὁδοῦ τὸ μέσον καὶ σκαπτόμενον ἀν ἦνε βεβαιὸς περὶ τῆς σωτηρίας του ἐρχόμενος εἰς ἀπόστασιν βουλῆς ἀπὸ τῆς ῥάδοῦ σας. Εἰς ἕνα σας μέγ, εἰς ἕνα συριγμὸν, εἰς τὸν μικρότερον τῶν δακτύλων σας, ἡ καρδία του πάλλει βιαῶς ὑπὸ τῆς χαρᾶς καὶ ὀργῆς μετ' ἐνθουσιασμοῦ πρὸς ὑμᾶς, κινῶν τὴν ὄξειαν αὐρὰν μετὰ κίνδυνον νὰ τὴν θραύσῃ καὶ ἔτοιμος νὰ σας ἀκλουθήσῃ μέχρι θανάτου.

Σπανίως τις ἐκ τῶν κυνῶν τούτων ἔχει ἀξίαν. Δὲν εἶνε καλὸς οὔτε διὰ κρέας ἀλλάντων, καὶ οἱ νυκτοκλέπται τῶν κρεῶν τοῦς περιφροῦσσι.

Ἄλλὰ τί γίνονται ἄρα οἱ κύνες τοῦ δρόμου; Μὴ φανεύονται; Τὰ ἐξοιδημένα πτώματα, ἄτινα οὐρεὶ τοῦ Ταμέτωσ τὸ ρεῦμα, εἶναι ἄρα τεκμήρια τῆς σκληρότητος τῶν ἀνθρώπων ἢ τῆς ἀπελπισίας τῶν κυνῶν; Τί ἀπογίνονται; Εἰς Λονδίνον ὑπάρχουσι μυριάδες αὐτῶν· οἱ πλείστοι φαίνονται ἐπιθάνητοι, καὶ ὁμοῦς ὁ ὀξύδερκέστερος ῥινοσυλλέκτης ἢ

όδοκαθαριστής δύναται νά βεβαιώσῃ ὅτι οὐδέποτε ἀπήντησε τὸ πτώμα τινος αὐτῶν. Ἐγὼ καταλόγω εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι πολλοὶ αὐτῶν ἐπιστρέφουσιν εἰς τοὺς κόλπους τῆς κοινωνίας, ζῶσι ζῶν ἤρεμον καὶ ἀξιοπρεπῆ, καὶ θησκουσιν ἐπὶ τῆς ἀχυρίντε στρωμνῆς των· οἱ λοιποὶ ἀποθνήσκουσιν ἐν τῇ ὁδῷ, ἀλλὰ τὰ πτώματά των ἐξαφανίζονται.

Πολλοὶ τούτων ἔχουσι περίεργον χαρακτήρα. Συνάντησα ποτὲ κύνά ροιυιερ (ἰχθυεὺτήν) περὶ τὴν δευτέραν ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Συνῆψα σχέσιν μετ' αὐτοῦ χάρις εἰς τι τεμάχιον διπύρου, ἀνεκάλυψα δὲ ὅτι εἶχε τὸ σὺνθετικὸν πλεονέκτημα τοῦ νὰ ἦνε μονόφθαλμος, ὅτι τὸ τρίχωμά του εἶχεν ὑποστῆ ἀκριτὴν β. ἀδὴν ἐκ τῆς ψώρας ἀλλ' εἰς ἀντάλλαγμα ἔφερε τὸ ἦθος τῆς καλῆς ἀνατροφῆς καὶ τῆς εὐγενείας. Ὅτις ἀπεφάσισε νὰ μὲ ἀκολουθήσῃ, συνεπέρανα ὅτι πρέπει νὰ ἀνῆκεν εἰς ὑψηλὴν περιωπὴν ἐκ τοῦ ἀγερώχου τρόπου, μεθ' οὗ ἐδέχθη τὰ φιλοφρονήματα μικροῦ κυνὸς νόθου γένους, ὅστις προέβη ὅπως τὸν ὑποδεχθῆ ἐκ τοῦ σταθμοῦ τῶν ἀμαξῶν, παρὰ τῆ πλατείας τοῦ Οὐεστημίνστερ. Περιεπάτει μετὰ πολλῆς ἡσυχίας, ἡ δὲ διαγωγή του ἐν γένει ἦτο παραδειγματικὴ, μέχρις ὅτου ἐφθάσαμεν εἰς τὴν πλατείαν Τραφαλγάρ, ὅπου διαμιᾶς ἐστάθη ἀκίνητος εἰς στάσιν λίαν σοβαράν, ἐγὼ δὲ ἐστάθην παρομοίως ὀπισθεν αὐτοῦ προσεκτικῶς παρατηρῶν τὴν μερὸς τοῦ λιθοστρώτου, ὅπερ ἐκεῖνος παρετήρει, πλὴν μὴ διακρίνας τι. — Ὅς, ὅς! Πόντε, τῷ ἐκράξα. Πλὴν αὐτὸς δὲν ἐκίνηθη, ἀλλὰ μοὶ ἔρριψε τρομερὸν βλέμμα

διὰ τοῦ μόνου αὐτοῦ ὀφθαλμοῦ. — Ἐμπρὸς λοιπὸν, περιπάτει, ἐξήκολούθησα. Τί ἔχεις σκοπὸν νὰ κάμῃς κακομοίρη;

Διέμεινεν ἀκίνητος, ὡς ἄγαλμα. Τὸν ἐσπρωξα, πλὴν αὐτὸς ἀντέστη ἀνδρείως. Ἐθεώρησα ἐκ νέου· προῦ μὲ ἐξεταίνεται τὸ λιθόστρωτον, καὶ πέραν εἰς τὸ ἄκρον ἐκεῖτο κιγκλῖς σιδηρᾶ. — Ἐβέβαια πρέπει νὰ ἦνε κανένας λαγῶδς ἐκεῖ μέσα! ἐσκέφθην. — Εἶδον τῷ ὄντι γαλῆν ὠραιότατην μὲ τὰς τρίχας ἠνωρθωμένας καὶ ἐτοιμὴν πρὸς ἀμυναν. Ἐσπρωξα πάλιν τὸν Πόντον, ἀλλὰ ταῦτ' ἦτο ὡς ἂν ἐκίνοῦν τὸν τοίχον, ὁπότε εἰς ἀστυνομικὸς κλητὴρ ἐφάνη κάμπτων τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ. Ἡ γαλῆ ἐξῆλθε δι' ἐὸς πιδήματος ἰπὸ τὴν κρύπτῃν, ὁ Πόντος ὤρμησε κατόπιν τῆς εἰς ναταδιώξιν καὶ ἤρανίσθη ὡς σκιά· ἐκτοτε δὲν τὸν ἐπανείδον.

Ἄλλοτε ἀπήντησα τικωπτικὸν τινα κύνά οὐλλυ (ποιμενικὸν ὅστις εἶχεν ἀπολέσει τὴν οὐρὰν καὶ μέρος τῆ ὠτίου. Συνεπάθησα πρὸς αὐτὸν ἕνεκα τῶν δυστοχημάτων του καὶ τῶν καταδιώξεων, ἃς ὑπέστη. Τὸ ἦθος του ἦτο ταπεινόφρον τὸ τρίχωμά του εἰς κακὴν κατὰσιν ἀλλὰ καθαρὸν. Περιεπάτει εἰς τὴν ὁδόν, ἐκλέγων μετὰ προσοχῆς τὰ καθαρὰ μέρη καὶ εἰς ἐλάχιστην γωνίαν ἕστατο πρὸ ἐμοῦ καὶ μὲ ἐθεώρει.

Ἐφαίνετο ἐν γένει κδιάφορος πρὸς τοὺς γάτους καὶ ἐδείκνυεν ὑξιοσημειωτὸν περιφρόνησιν πρὸς τοὺς λοιποὺς παρίας, ὅς συνήντα. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸν ἔφερα μέχρι τῆς οἰκίας μου, τὸν ἔκαμα νὰ εἰσέλθῃ καὶ τὸν ἔτοπο ἔβησα εἰς τὸ μαγειρεῖον. Ἐβασίσα τὴν οὐρὰν καὶ εἰσῆλθε ἐντός κερὸν πίθου.

Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν μεταμεληθεὶς

διὰ τὴν διαγωγήν μου, ἠθέλησα νὰ διορθώσω τὸ σφάλμα μου καὶ καταβαίνων εἰς τὴν ὁδόν, ἤρχισα νὰ συρίζω ὅπως τὸν προσκαλέσω νὰ ἐξέλθῃ μετ' ἐμοῦ ἐκ τῆς οἰκίας, μὴ σκοπεύων πλέον νὰ τῷ ἐπιτρέψω τὴν εἰσοδὸν. Ἄλλὰ δὲν ἀπήντησεν εἰς τὴν πρόκλησίν μου. Μετ' οὐ πολὺ ἀνεκάλυψα τὴν ἀγνωμοσύνην του. Εἶχε φάγει ἕνα ὄμιον προβαίου κρέατος, μοὶ εἶχε πῖει τὸ γάλα τῆς προβάς καὶ καταβροχθίσαι δύο λίτρας νωποῦ βουτύρου, ἀγνοῶ δὲ πῶς κατώρθωσε νὰ ἐξέλθῃ.

Πολλὰ ἔδυνάμην νὰ γράψω περὶ τῶν διαφόρων κυνῶν, ὅς ἀπήντησα, ἀλλ' ἐν καὶ μόνον ἐτι θὰ προσθέσω, ὅτι ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι νὰ μεριμνήσωμεν περὶ τῆς ἀναμορφώσεως αὐτῶν. Ἄλλον οὐδέ· ἀπήντησα κακῆς φύσεως, πλὴν τοῦ σκωτικοῦ callev, ὅστις κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἶχε διαστροφῆ ἐκ τῆς συααστροφῆς αὐτοῦ μετὰ τῶν πρώην κυρίων αὐτοῦ ποιμένων. Εἶθε νὰ ληφθῆ πρόσια περὶ τῶν ἀτυχῶν αὐτῶν πλασματῶν! Ἄλλως τε, καὶ ὁ μᾶλλον ἀκάθαρτος καὶ μᾶλλον κακεντρέχης ἑταῖρος τοῦ ψωραλέου καὶ πειναλέου αὐτοῦ ὀμίλου, τοῦ κθενοῦς καὶ λακτιζομένου καὶ καταδιωκομένου ἀκαταπαύστως ὑπὸ τοῦ συρφετοῦ, καὶ ριγούντος καὶ περιπλανημένου τῆδε κάκεισε ἀνεὺ ἀσύλου καὶ προστασίας, τίς οἶδε μὴ αἰσθάνεται κρυφίαν ἰδανὴν ἐκδικήσεως, ὅτε βλέπει ἐλάχιστην νύκτα τοὺς ἀνθρωπίνους παρίας περιφεραμένους εἰς τὰς ὁδοὺς, ἐπίσης ἐρήμους καὶ νύκτες καὶ ἀπέλπιδας καὶ παρημελημένους.

Μετάφρασις Χ. Α.

Εἰς πάντα νέον ἐγγραφόμενον συνδρομητὴν προπληρονοῦντα τὴν ετησίαν ἢ ἑξαμηνιαίαν συνδρομὴν προσφέρεται ΔΩΡΕ ἌΝ Τὸ ὠραῖον μυθιστόρημα τοῦ διαστήμου γάλλου μυθιστοριογράφου **MERY** «Ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΕΝΙΕΡΟΣ» ὠραῖος τόμος ἐκ 300 σχεδὸν σελίδων τιμώμενος ἀντὶ δ.α.γ. 5.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡ. ΦΟΝΤΑΙ

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ «Παρθένων» ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πειραιῶς καὶ Γερμανίου ἀριθ. 30.

Ἐν ΣΥΡΩΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Δ. Ἀθηναίῳ.

Ἐν ΠΑΤΡΑΙΣ παρὰ τῷ κυρίῳ Σπ. Πρινάρῃ.

Ἐν ΝΑΥΠΑΓΩΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Παύλῳ Ἰατρῷ.

Ἐν ΧΑΛΚΙΔΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Γ. Ν. Φιλαρίτῳ.

Ἐν ΘΗΒΑΙΣ παρὰ τῷ γραφεῖῳ τῆς «Σφίγγος».

Ἐν ΙΘΑΚῃ παρὰ τῷ κυρίῳ Κ. Ν. Πουλάτῳ.

Ἐν ΚΕΡΚΥΡΑΙ παρὰ τῷ κ. Π. Ἀποστολοπούλῳ.

Ἐν ΖΑΚΥΝΘΩΙ παρὰ τῷ κ. Γ. Κ. Σφήκῳ.

Ἐν ΚΙΩ/ὈΛΕΙ παρὰ τῷ κ. Ὀδυσσεῖ Παναγοπούλῳ.

Ἐν ΒΡΑΙΛΙΑΙ παρὰ τῷ κ. Κλεάνθει Παπαζογλή.